

To nye Biser.

Bebersvendvisen.

I Bulden jeg haver et hemmeligt Luffe, Der glemmer saa mangen en kostelig Skat; Det er til Grindring fra alle de smukke, Elskværdige Piger, som mig har forladt. Det er et Slags Skatkammer, som du maaske kan have besynderlig godt af at se. Trallala.

2. Det Skrivetoi her har min kjære Beminde, Augusta, mig skjænket til Julepresent; Det staar mig saa tydelig endnu i Minde, Jeg brugte det første og eneste Gang Det selvsamme Nytteaar, da Svaret jeg skrea Paa lille Augustas Opsigelsesbrev.

3. Det Tørklæde med de broderede Ender den skjøne Marie en Aften mig gav. Jeg fik det med Spøg men med Sorg jeg bejender, Jeg engang for alle fik Nytte deraf; Jeg tørred saamænd mine Dine derpaa, Imens jeg i Løitnantens Favn hende saa.

4. Den Ring mig om Laura saa tydelig minder, Et Evighedsminde, betragt den engang: En Slange som rund i en Cirkel sig svinger, O Evighed! du var blot 3 Uger lang; Men nu kan jeg godt Symbolikken forstaa. Hun vidste bestandig at sno sig den Smaa.

5. Her er Portræt af den yndige Fette, Se dog hvilke Dine, ja se hvilken Mund; Det skjænte hun mig, den yndige Brunette, Strafs efter Forlovelsens salige Stund. Det ligner graugivelig, tvil om du vil, Grossererens har Originalen dertil.

6. Her har jeg en Lok til Erindring om Stine, Jeg klipped' den selv af det mørkbrune Haar, Imdens hun skjændte med truende Mine, Og hvorfor hun skjændte, jeg forst nu forstaar; Thi, dersom hver Elsker en lignende tog, De mørkbrune Lokker ei længe forslog.

7. Se her er fra Anna en Pakke med Breve, Den brænder endnu i min Haand som en Blod; Der sværger hun paa, at for mig hun vil leve, Ja, mig vil hun elske i Liv og i Død. Det selvsamme Løfte forleden jeg saa, Kun stod der en Andens Adresse derpaa.

8. Og her er en Pakke med lignende Sager Fra Dina og Stina og Jina og fler'; Jeg haver vel Grund til at sørge og klage? Dog klager jeg ikke, o nei! som I ser. Men jeg, som bestandig var Pigernes Ven, Dog nu ta'r det Tid, før jeg tror dem igjen. Trallala.

Kroværtens Klagesang.

Bakkus! Gud, paa dig jeg haaber, Hjælp mig i min store Nød; Lader du Good Templar raade,

Bli'r jeg snart foruden Brød. De med Grumhed mod mig fare, Søge pine mig ihjel. Naar jeg raaber, ingen svarer, Ingen i min Nød ta'r Del.

2. Mine bedste Kunder tages Uden Skaan til deres Trop, Og min Kasse jevnt forsvages, Tænk dig, hvilken Skam og Spot. De blot søge vænne Struben Til en Drik, som lædske kan, Ta'r ei mer den lille Suppen, Saasom før jeg til var vant.

3. Ole! naar du ha' en Stilling, Va du den paa Dissen min, Sig mig nu, hvad bedre Stilling har Good Templarn' bildt dig ind? Du, som før med nøgne Kroppen var saa glad at komme her. Nu har du fra Taa til Toppen faat dig nye, pene Klæ'r.

4. Kjære Ole! vend tilbage Ifra denne nøttre Hob — Lad en liden Taar dig smage, Ole! hør mit sidste Raab. Husk de Baand, som før os knytted. Husk, hvormangt et velfyldt Maal. Kjære, til min Bøn du lytte: Jeg dig skjænte Velkomstskaal.

5. Ei det nytter, hvor jeg beder, — Ole ei som før kan bli, — Mine Kunder han forleder. Tænk dig slikt Forræderi! Maa af slikt ei Hjertet røres I hver en ærlig Kroværts Sjel? Madlyst, Svovn og alt forstyrres, Ak! jeg græmmes maa ihjel.

6. Ak! af fordums gyldne Tider har jeg Mindet blot igjen. Før blev Kroværterne rige, Nu det nedad gaar alt jevnt; Thi Good Templarne vil

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

vende Op og ned paa alle Ting, — Bakkus! lad dig ei forblænde, Søg du drag dem til mig ind

7. Alle mine Rum staar øde, Op paa Disten — intet Søl, Hyldeerne staar fuld af Grøde: Vin og Aquavit og Ol. Selv jeg staar i Dør'n og skriger: Kom! men ingen ta'r en Taar. Fra min Dør hver Sjæl bortviger, Skjønt den altid aaben staar.

8. Magt og Merg er fra mig tagen, Jeg en Skygge er mod Jør, Da jeg stod med runde Maven Og saa bredbent i min Dør. Disse næltre Nihilister Ver saa godt udi sit Skjæg, Naar tilsidst jeg Brødet mister og mit Skift maa ta' fra Gæg.

9. Tid og Arbeid' de ei spare Jør at komme mig tillivs, De med Haanord] mod mig fare Snart i Tale, snart i Skrift Men, o stop! jeg fik en Tanke — Den, som lever, faar vel se, Om vort Bolag ned skal ramle Eller J, Good-Templare.

10. Thi jeg tager ei Retrætt'en, Sent J bringe mig til Fald. Ei er udskjænkt sidste Skvætt'en, Derfor ei J juble skal; Endnu er ei sluttet Dansen, Jeg med eder stride vil! End jeg fylde vil Pokalen, Jør min Krodør laases til.

Trondhjem.

Trykt og tilkjøbs hos J. L. Sundt.